

75 anys sense Màrius Torres

El poeta mor jove veient la seva pàtria vençuda i Lleida ocupada | Va passar els últims dies al sanatori de Puigdolena tractant la seva tuberculosi

Malgrat que el nom de Màrius Torres no és dels primers que ens venen al cap quan parlem de poetes amb obra musicada, el cert és que hi ha un vincle estretíssim entre la seva poesia i la música. Els darrers mesos de la seva vida va estar estudiant harmonia per poder musicar algun dels seus poemes, però el fet que morís tan aviat, als 32 anys, ho va impedir.

La seva poesia està dotada de gran musicalitat, i alguns dels seus textos porten noms amb referències musicals: totes les "Cançons a Mahalta", "Variacions sobre un tema de Handel", "Mozart"... Aquest últim poema s'acaba amb dos versos que, com un encertat aforisme, defineixen la seva actitud vital: "Potser la nostra vida sigui un mal instrument, / però és música, viure!".

Màrius Torres va morir avui fa 75 anys al sanatori de Puigdolena, a Sant Quirze Safaja. No sabrem mai com haurien estat els seus poemes si ell mateix n'hagués compost la música, però sí que els podem escoltar en la veu i la música d'artistes com **Lluís Llach**, **Miquel Àngel Tena**, **Coses**, **Xavier Ribalta**, **Túrnez & Sesé**, **La Fosca** o **EnVers**.